Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►B ►C1 **RÅDETS FORORDNING (EF) nr. 1967/2006**

af 21. december 2006

om forvaltningsforanstaltninger til bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i Middelhavet, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1626/94 ◄

(EUT L 409 af 30.12.2006, s. 11)

Berigtiget ved:

►C1 Berigtigelse, EUT L 36 af 8.2.2007, s. 6 (1967/2006)

►C2 Berigtigelse, EUT L 196 af 28.7.2011, s. 42 (1967/2006)

▼B
▼C1

RÅDETS FORORDNING (EF) nr. 1967/2006

af 21. december 2006

om forvaltningsforanstaltninger til bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i Middelhavet, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1626/94

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik ([1]) gælder for Middelhavet.

(2) Rådet har ved afgørelse 98/392/EF ([2]) indgået De Forenede Nationers havretskonvention, der indeholder visse principper og regler for bevarelse og forvaltning af de levende ressourcer i det åbne hav. I henhold til denne konventions bestemmelser bestræber Fællesskabet sig på at koordinere forvaltning og bevarelse af de levende akvatiske ressourcer med andre kyststater.

(3) Ifølge afgørelse 98/416/EF ([3]) er Fællesskabet kontraherende part i aftalen om Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (i det følgende benævnt »GFCM«). GFCM-aftalen udgør en ramme for regionalt samarbejde om bevarelse og forvaltning af Middelhavets marine ressourcer, idet der vedtages henstillinger på det af aftalen dækkede område, der bliver bindende for de kontraherende parter.

(4) De biologiske, sociale og økonomiske kendetegn ved fiskerierne i Middelhavet kræver, at Fællesskabet skaber en særlig forvaltningsramme.

(5) Fællesskabet har forpligtet sig til at anvende forsigtighedsprincippet ved at træffe foranstaltninger til beskyttelse og bevarelse af de levende akvatiske ressourcer og marine økosystemer og til at sørge for, at de udnyttes på en bæredygtig måde.

(6) Forvaltningsordningen i denne forordning omfatter aktiviteter i forbindelse med fiskeri i Middelhavet, der udføres af EF-fartøjer både i EF-farvande og internationale farvande, af tredjelandsfartøjer i medlemsstaternes fiskerizoner og af EU-borgere på åbent hav i Middelhavet.

([1]) EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.
([2]) EFT L 179 af 23.6.1998, s. 1.
([3]) EFT L 190 af 4.7.1998, s. 34.

▼C1

(7) For ikke at hæmme den videnskabelige forskning bør denne forordning ikke anvendes på fiskeri i forskningsøjemed.

(8) Der bør skabes en effektiv forvaltningsramme med en hensigtsmæssig ansvarsfordeling mellem Fællesskabet og medlemsstaterne.

(9) Den strenge beskyttelse af visse marine arter, der allerede gives gennem Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter ([1]), og som gælder for farvande under medlemsstaternes højhedsområde, bør også gælde for det åbne hav i Middelhavet.

(10) Rådets afgørelse 1999/800/EF af 22. oktober 1999 om indgåelse af protokollen om særligt beskyttede områder og den biologiske mangfoldighed i Middelhavet samt om godkendelse af bilagene til denne protokol (Barcelona-konventionen) ([2]) indeholder, ud over bestemmelserne om beskyttelse af områder af betydning for Middelhavet, bestemmelser om, at der skal udarbejdes lister over truede og sårbare arter og arter, hvis udnyttelse er reguleret.

(11) For at tage højde for den nye videnskabelige rådgivning bør der vedtages nye tekniske foranstaltninger til afløsning af dem, der er fastlagt i Rådets forordning (EF) nr. 1626/94 af 27. juni 1994 om tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne i Middelhavet ([3]). Der bør også tages hensyn til hovedpunkterne i handlingsplanen for bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i Middelhavet som led i den fælles fiskeripolitik.

(12) Forordning (EF) nr. 1626/94 bør derfor ophæves.

(13) Massive fangster af marine organismer, der ikke opfylder mindstemålene, bør undgås. Det er derfor nødvendigt at beskytte visse områder med høj koncentration af unge individer under hensyntagen til de lokale biologiske forhold.

(14) Der bør indføres forbud mod eller skærpede regler for anvendelse af fiskeredskaber, der i for høj grad er skadelige for havmiljøet eller fører til nedfiskning af bestemte bestande.

(15) For at undgå yderligere stigninger i antallet af døde unge individer og for markant at reducere udsmid fra fiskerfartøjer af døde marine organismer bør der fastsættes bestemmelser om øgede maske- og krogstørrelser for trawl, bundsatte garn i bred forstand og langliner, der anvendes til fiskeri efter bestemte arter af marine organismer, og om tvungen brug af kvadratmaskede net.

([1]) EFT L 206 af 22.07.1992, s. 7. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).
([2]) EFT L 322 af 14.12.1999, s. 1.
([3]) EFT L 171 af 6.7.1994, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 813/2004 (EUT L 185 af 24.5.2004, s. 1).

▼C1

(16) Til brug i en overgangsperiode før maskestørrelsen øges for bundtrawl, bør der fastlægges nogle specifikationer for tilrigning af trawl, der vil gøre den for øjeblikket anvendte maskestørrelse mere selektiv.

(17) Forvaltningen af fiskeriindsatsen bør være det vigtigste middel til at opnå et bæredygtigt fiskeri i Middelhavet. Det er derfor relevant at fastlægge dimensionerne for de vigtigste former for passive fiskeredskaber for at begrænse en af de faktorer, der har indflydelse på fiskeriindsatsen.

(18) Dele af kystzonen bør forbeholdes selektive fiskeredskaber, der anvendes af fiskere, der driver fiskeri i mindre målestok, for at beskytte opvækstområder og følsomme naturtyper og gøre fiskeriet i Middelhavet mere socialt bæredygtigt.

(19) Der bør fastsættes mindstemål for visse marine organismer både for at udnytte dem bedre og for at fastlægge standarder, der kan danne grundlag for den enkelte medlemsstats forvaltningsordning for kystfiskeriet. Til det formål bør visse fiskeredskabers selektivitet så vidt muligt svare til det mindstemål, der er fastsat for en bestemt art eller gruppe af arter, der fanges med det pågældende redskab.

(20) For ikke at hindre bestandsophjælpning eller omplantning af fiskebestande og andre marine organismer bør aktiviteter, der er nødvendige herfor, være tilladt, medmindre de bringer de pågældende arters bæredygtighed i fare.

(21) Da rekreativt fiskeri er af stor betydning i Middelhavet, er det nødvendigt at sørge for, at det foregår på en måde, der ikke griber forstyrrende ind i erhvervsfiskeriet, som er forenelig med en bæredygtig udnyttelse af de levende akvatiske ressourcer, og som er i overensstemmelse med Fællesskabets forpligtelser over for regionale fiskeriorganisationer.

(22) I betragtning af de særlige kendetegn ved mange fiskerier i Middelhavet, der er begrænset til bestemte geografiske delområder, og traditionen for at forvalte fiskeriindsatsen lokalt, bør der være mulighed for at opstille EF-forvaltningsplaner og nationale forvaltningsplaner, der specielt kombinerer indsatsforvaltning med tekniske foranstaltninger.

(23) For at sikre en effektiv kontrol med fiskeriaktiviteterne bør der træffes visse specifikke foranstaltninger, der supplerer eller skærper dem, der er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik ([1]). Der er især behov for at nedsætte den nuværende grænse på 50 kg levende vægt for alle andre arter end stærkt vandrende arter og små pelagiske arter, der fanges i Middelhavet og skal registreres i logbogen.

([1]) EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 768/2005 (EUT L 128 af 21.5.2005, s. 1).

▼C1

(24) Da EF-fiskeriet tegner sig for over 75 % af fangsterne af sværdfisk i Middelhavet, bør der fastlægges forvaltningsforanstaltninger. For at sikre, at disse foranstaltninger er effektive, bør de tekniske bevarelsesforanstaltninger for visse bestande af stærkt vandrende fiskearter komme fra de kompetente regionale fiskeriorganisationer. Kommissionen bør derfor om nødvendigt forelægge GFCM og Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT) passende forslag. Hvis der ikke opnås enighed inden for et nærmere bestemt tidsrum, vil det ikke forhindre EU i at vedtage foranstaltninger med henblik herpå, indtil der er opnået endelig enighed på multilateral basis.

(25) Der er ved forordning (EF) nr. 813/2004 indført specifikke bestemmelser for fiskeriet i farvandene omkring Malta i overensstemmelse med tiltrædelsesakten, særlig artikel 21 og bilag III. Det er hensigtsmæssigt at fastholde disse bestemmelser.

(26) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ([1]).

(27) Ændringer til bilagene til denne forordning bør også vedtages i overensstemmelse med afgørelse 1999/468/EF —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på:

a) bevarelse, forvaltning og udnyttelse af levende akvatiske ressourcer, for så vidt disse aktiviteter udøves

   i) i de farvande i Middelhavet, der ligger øst for 5º36' V (i det følgende benævnt »Middelhavet«), og som hører under medlemsstaternes højhedsområde eller jurisdiktion

   ii) af EF-fiskerfartøjer i Middelhavet uden for de farvande, der er nævnt i nr. i)

   iii) af medlemsstaternes borgere, uden at dette indskrænker flagstatens primære ansvar, i Middelhavet uden for de farvande, der er nævnt i nr. i), og

b) markedsføring af fiskevarer fremstillet af organismer, der er fanget i Middelhavet.

2. Denne forordning gælder ikke for fiskeriaktiviteter, der udelukkende udøves med henblik på videnskabelige undersøgelser, som udføres med tilladelse fra den eller de pågældende medlemsstater og under dennes eller disses myndighed.

([1]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

▼C1

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) »trukne redskaber«: fiskeredskaber, bortset fra slæbeliner, der enten trækkes ved hjælp af fartøjets maskineffekt eller indhales ved hjælp af spil, mens fartøjet ligger for anker eller sejler langsomt, herunder navnlig trukne netredskaber og skrabere

   a) »trukne netredskaber«: trawl, vod brugt fra fartøj og strandvod

      i) »trawl«: net, der aktivt trækkes af fartøjets hovedmaskine, og som består af en kegle- eller pyramideformet krop (trawlkrop), der bagtil er lukket af en fangstpose. Nettet kan udvides i åbningen ved hjælp af vinger eller være monteret på en fast ramme. Nettet udspiles i bredden ved hjælp af skovle eller ved hjælp af en bom eller ramme, der kan have forskellig form og størrelse. Sådanne net kan enten trækkes hen over bunden (bundtrawl) eller midt i vandsøjlen (flydetrawl)

      ii) »vod brugt fra fartøj«: omslutningsnet og vod, der udsættes og trækkes ved hjælp af tov og spil fra et sejlende eller forankret fartøj og ikke trækkes af fartøjets hovedmaskine, bestående af to sidevinger og en skeformet pose i midten eller en pose bagtil. Det kan anvendes overalt i vandsøjlen lige fra overfladen til bunden alt efter målart

      iii) »strandvod«: omslutningsnet og vod, der sættes fra et fartøj og indhales fra kysten

   b) »skrabere«: redskaber, der enten aktivt trækkes af et fartøjs hovedmaskine (fartøjstrukken skraber) eller hales op ved hjælp af et motoriseret spil fra et forankret fartøj (mekaniseret skraber) med henblik på fangst af toskallede bløddyr, havsnegle eller svampe, og som består af en netpose eller metalkurv opspændt på en solid ramme eller stang, der kan have forskellig størrelse eller form, og hvis underside kan være forsynet med et skrabeblad, der enten kan være afrundet, skarpt eller forsynet med tænder og også kan være forsynet med glidere og depressorer. Nogle skrabere er forsynet med hydraulisk udstyr (hydrauliske skrabere). Skrabere, der trækkes op ved håndkraft eller ved hjælp af et håndspil i kystnære farvande med eller uden et fartøj med henblik på fangst af toskallede bløddyr, havsnegle eller svampe (håndskrabere), betragtes ikke som trukne redskaber i denne forordning

2) »område, der er beskyttet mod fiskeri«: et geografisk afgrænset havområde, hvor alt fiskeri eller visse former for fiskeri er midlertidigt eller permanent forbudt eller begrænset for bedre at udnytte og bevare de levende akvatiske ressourcer eller for bedre at beskytte de marine økosystemer

▼C1

3) »bundsat garn i bred forstand«: toggegarn, bundsat garn eller kombineret bundsat garn

a) »toggegarn«: garn med to eller flere vægge, der er ophængt parallelt på en enkelt overtælle, og som er fastgjort eller kan fastgøres i havbunden

b) »bundsat garn«: net bestående af enkeltlaget garn, der holdes lodret i vandet ved hjælp af flåd og synk, og som er fastgjort eller kan fastgøres i havbunden, så det kan holdes på plads enten tæt på havbunden eller flydende i vandsøjlen

c) »kombineret bundsat garn«: bundsat garn kombineret med et toggegarn, der udgør den nederste del

4) »omslutningsnet«: net til fangst af fisk ved indeslutning fra siden og fra neden. De kan være med eller uden snurpewire

a) »snurpenot«: omslutningsnet, der trækkes sammen i bunden ved hjælp af en snurpewire, der løber igennem en række ringe langs med undertællen og gør det muligt at trække noten sammen og lukke den. Snurpenot kan anvendes til fangst af små pelagiske arter, store pelagiske arter eller demersale arter

5) »fælder«: fiskeredskaber, der er fastgjort til eller lægges ud på bunden, og som fungerer som en fælde for marine arter. De er konstrueret som kurv, tejne, tønde eller bur, og består i de fleste tilfælde af en stiv eller halvstiv ramme lavet af forskelligt materiale (træ, fletværk, metalstænger, trådnet, osv.), som kan være omsluttet af net. De har en eller flere tragter eller åbninger med glatte ender, der tillader arter at komme ind i det indre kammer. De kan anvendes alene eller i grupper. Når de anvendes i grupper, er der på en hovedline monteret talrige fælder på tavser af forskellig længde og med forskellig afstand afhængigt af målarter

6) »langliner«: fiskeredskaber, der består en hovedline med talrige kroge monteret på tavser (forfang) af forskellig længde og med forskellig afstand afhængigt af målarter. De kan anvendes enten lodret eller vandret i forhold til havoverfladen; de kan sættes enten på eller nær ved havbunden (faststående langliner) eller midt i vandsøjlen eller nær overfladen (flydende langliner)

7) »kroge«: et bøjet, skarpt stykke stålwire sædvanligvis med modhager. Spidsen af krogen kan enten være lige eller endog bukket om og drejet; skaftet kan være af forskellig længde og form, og tværsnittet kan være rundt (regelmæssigt) eller fladt (udhamret). Krogens samlede længde måles som skaftets maksimale samlede længde målt fra den ende af krogen, der bruges til at fastgøre linen og normalt har form som et øje, til bøjningens højeste punkt. Krogens bredde er den største horisontale afstand målt fra skaftets yderside til modhagens yderside

▼C1

8) »rekreativt fiskeri«: fiskeri, hvor de levende akvatiske ressourcer udnyttes i rekreativt eller sportsligt øjemed

9) »indretninger, der tiltrækker fisk (FAD)«: hjælpemidler, der flyder på havoverfladen og tiltrækker ungfisk eller voksne fisk af stærkt vandrende arter

10) »andreaskors«: en grab, der med en saksebevægelse anvendes til fiskeri af enten toskallede bløddyr af arten *Pinna nobilis* eller ædelkoral fra havbunden

11) »havgræseng«: et område, hvor havbunden er karakteriseret ved en dominerende forekomst af frøplanter, eller hvor der har været en sådan vegetation, og der er behov for en genopretningsindsats. Havgræs er en fællesbetegnelse for arterne *Posidonia oceanica*, *Cymodocea nodosa*, *Zostera marina* og *Zostera noltii*

12) »korallin naturtype«: et område, hvor havbunden er karakteriseret ved en dominerende forekomst af et specifikt biologisk samfund betegnet »korallint«, eller hvor der har eksisteret et sådant samfund, og der er behov for en genopretningsindsats. Korallint samfund er en fællesbetegnelse for en meget kompleks biogen struktur dannet af kalklag, der sidder fast på et forud eksisterende klippeunderlag eller hårdt underlag, og som stammer fra aktiviteten hos kalkinkrusterede kalkrødalger eller dyriske organismer såsom Porifera (svampe), ascidier (søpunge), cnidarier (polypdyr) (hornkoraller, søvifter osv.), bryozoer (mosdyr), Serpulidae, annelider (ledorme) tillige med andre kalkbindende organismer

13) »maërl-eng«: et område, hvor havbunden er karakteriseret ved en dominerende forekomst af et specifikt biologisk samfund betegnet »maërl«, eller hvor der har eksisteret et sådant samfund, og der er behov for en genopretningsindsats. Maërl er en fællesbetegnelse for en biogen struktur dannet af flere forskellige kalkrødalgearter (Corallinaceae), der har hårde kalciumskeletter og vokser som løstliggende, fritlevende, grenede, kvistlignende eller knoldformede kalkrødalger på havbunden, hvor de danner ophobninger i fordybninger i mudder- eller sandbunde. Maërl-enge består normalt af en eller flere rødalger, navnlig arterne *Lithothamnion coralloides* og *Phymatolithon calcareum*

14) »direkte udsætning«: aktivitet, der består i at udsætte udvalgte arter af vildtlevende dyr i farvande, hvor de forekommer naturligt, med henblik på at udnytte den naturlige produktion i vandmiljøet til en forøgelse af det antal individer, der kan fiskes, og/eller en forøgelse af den naturlige rekruttering

15) »omplantning«: proces, hvor mennesker med forsæt transporterer og udsætter en art i områder med etablerede populationer og uafbrudt genetisk flow, hvor dette forekommer

16) »ikke naturligt hjemmehørende art«: art, der har sit historisk kendte naturlige udbredelsesområde uden for det område, der har interesse

17) »indførelse«: proces, hvor mennesker med forsæt flytter og udsætter en ikke naturligt hjemmehørende art i et område uden for denne arts historisk kendte naturlige udbredelsesområde.

▼C1

KAPITEL II

BESKYTTEDE ARTER OG HABITATER

Artikel 3

Beskyttede arter

1. Det er forbudt forsætligt at fange, opbevare om bord, omlade eller lande de marine arter, der er nævnt i bilag IV til direktiv 92/43/EØF, bortset fra fravigelser i henhold til artikel 16 i samme direktiv.

2. Uanset stk. 1 er det tilladt at opbevare om bord, omlade eller lande fisk af de marine arter, der er nævnt i stk. 1, og som er fanget uforsætligt, hvis denne aktivitet er nødvendig som hjælp til genopbygning af individuelle bestande, og under forudsætning af, at den berørte nationale myndighed er blevet behørigt informeret i forvejen.

Artikel 4

Beskyttede habitater

1. Det er forbudt at anvende trawl, skrabere, snurpenot, vod brugt fra fartøj, strandvod eller lignende redskaber til fiskeri hen over havgræsenge af især *Posidonia oceanica* eller af andre marine frøplanter.

Uanset første afsnit kan snurpenot, vod brugt fra fartøj eller lignende redskaber, hvis samlede højde og adfærd i forbindelse med fiskeriaktiviteter indebærer, at snurpewiren, blylinen og indhalingstovene ikke rører havgræsengen, tillades som led i forvaltningsplaner, jf. enten artikel 18 eller artikel 19.

2. Det er forbudt at anvende trawl, skrabere, strandvod eller lignende redskaber hen over koralline naturtyper og maërl-enge.

3. Det er forbudt at anvende trukne skrabere og trawl på dybder på mere end 1 000 m.

4. Forbuddene i henhold til stk. 1, første afsnit, og stk. 2 finder fra datoen for denne forordnings ikrafttræden anvendelse i alle Natura 2000-områder, alle særligt beskyttede områder og alle særligt beskyttede områder af betydning for Middelhavet (SPAMI), der er blevet udpeget til bevaring af disse naturtyper i henhold til enten direktiv 92/43/EØF eller afgørelse 1999/800/EF.

5. Uanset stk. 1, første afsnit, kan fiskeri fra fartøjer med en længde overalt på mindre end eller lig med 12 m og en motoreffekt på mindre end eller lig med 85 kW med bundtrukne redskaber, der traditionelt udføres på Posidonia-bevoksninger, med Kommissionens tilladelse i overensstemmelse med proceduren i artikel 30, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2371/2002 fortsættes på følgende betingelser:

i) De pågældende fiskeriaktiviteter reguleres gennem en forvaltningsplan som omhandlet i artikel 19.

▼C1

ii) De pågældende fiskeriaktiviteter må ikke berøre mere end 33 % af det område, der er dækket af havgræsenge af *Posidonia oceanica* inden for det område, der er omfattet af forvaltningsplanen.

iii) De pågældende fiskeriaktiviteter må ikke berøre mere end 10 % af havgræsengene i de pågældende medlemsstaters territorialfarvande.

De fiskeriaktiviteter, der tillades i medfør af dette stykke, skal:

a) opfylde kravene i artikel 8, stk. 1, litra h), artikel 9, stk. 3, nr. 2), og artikel 23

b) være reguleret, så det sikres, at fangsterne af de arter, der er nævnt i bilag III, er minimale.

Artikel 9, stk. 3, nr. 1), finder dog ikke anvendelse.

Når et fiskerfartøj, der driver fiskeri efter bestemmelserne i dette stykke, trækkes ud af flåden med offentlige midler, skal den særlige tilladelse til at udføre dette fiskeri inddrages og må ikke udstedes på ny.

De pågældende medlemsstater udarbejder en overvågningsplan og aflægger hvert tredje år efter denne forordnings ikrafttræden en rapport til Kommissionen om situationen med hensyn til de Posidonia oceanica-havgræsenge, der er berørt af aktiviteter med bundtrukne redskaber, samt listen over fiskerfartøjer med tilladelse. Den første rapport forelægges Kommissionen inden den 31. juli 2009.

6. Medlemsstaterne tager passende skridt til at sikre, at der indsamles videnskabelig information, med henblik på identifikation og kortlægning af de naturtyper, der skal beskyttes i henhold til denne artikel.

KAPITEL III

OMRÅDER, DER ER BESKYTTET MOD FISKERI

Artikel 5

Informationsprocedure for oprettelse af områder, der er beskyttet mod fiskeri

Medlemsstaterne sender første gang inden den 31. december 2007 Kommissionen oplysninger af relevans for etablering af områder, der er beskyttet mod fiskeri, og for eventuelle forvaltningsforanstaltninger i disse områder, både i farvande under deres jurisdiktion og uden for, hvor beskyttelsen af opvækstområder, gydeområder eller maritime økosystemer mod skadelige virkninger af fiskeri kræver særlige foranstaltninger.

Artikel 6

Områder, der er EF-beskyttet mod fiskeri

1. Ud fra de oplysninger, der er indgivet i henhold til artikel 5, og alle andre relevante oplysninger med samme formål udpeger Rådet senest to år efter vedtagelsen af denne forordning områder, der er beskyttet mod fiskeri, og som hovedsagelig ligger uden for medlemsstaternes territorialfarvande, for så vidt angår fiskeriaktiviteter, der er forbudt eller tilladt i disse områder.

▼C1

2. Rådet kan efterfølgende udpege andre områder, der skal beskyttes mod fiskeri, eller ændre afgrænsnings- og forvaltningsreglerne heri ud fra nye relevante videnskabelige oplysninger.

3. Medlemsstaterne og Kommissionen træffer passende foranstaltninger til at sikre tilstrækkelig indsamling af videnskabelige oplysninger med henblik på videnskabelig udpegning og kortlægning af områder, der skal beskyttes i henhold til denne artikel.

Artikel 7

Nationale områder, der er beskyttet mod fiskeri

1. Senest to år efter vedtagelsen af denne forordning og på grundlag af oplysninger indgivet i henhold til artikel 5 udpeger medlemsstaterne ud over de områder beskyttet mod fiskeri, der allerede var etableret ved denne forordnings ikrafttræden, andre områder, der skal beskyttes mod fiskeri, i deres territorialfarvande, hvor fiskeriaktiviteter kan forbydes eller begrænses for at bevare og forvalte levende akvatiske ressourcer eller opretholde eller forbedre de marine økosystemers bevarelsesstatus. Myndighederne i de pågældende medlemsstater beslutter, hvilke fiskeredskaber der kan anvendes i disse beskyttede områder, og fastsætter passende tekniske forholdsregler, der ikke må være mindre strenge end EF-bestemmelserne.

2. Medlemsstaterne kan efterfølgende udpege andre områder, der skal beskyttes mod fiskeri, eller ændre afgrænsnings- og forvaltningsreglerne i henhold til stk. 1, ud fra nye relevante videnskabelige oplysninger. Medlemsstaterne og Kommissionen træffer passende foranstaltninger til at sikre tilstrækkelig indsamling af videnskabelige oplysninger med henblik på videnskabelig udpegning og kortlægning af områder, der skal beskyttes i henhold til denne artikel.

3. Foranstaltningerne i stk. 1 og 2 meddeles Kommissionen. Når medlemsstaterne anvender bestemmelserne i stk. 1 og 2, underretter de Kommissionen om de videnskabelige, tekniske og juridiske årsager, der støtter kravet om særlige foranstaltninger.

4. Hvis et område, der foreslås beskyttet mod fiskeri i en medlemsstats territorialfarvande, kan tænkes at berøre en anden medlemsstats fartøjer, udpeges det først, når Kommissionen, den pågældende medlemsstat og det relevante regionale rådgivende råd er blevet hørt efter proceduren i artikel 8, stk. 3-6, i forordning (EF) nr. 2371/2002.

5. Hvis Kommissionen mener, at de fiskeriforvaltningsforanstaltninger, der er meddelt efter stk. 3, ikke sikrer tilstrækkelig høj beskyttelse af ressourcer og miljø, kan den efter at have hørt medlemsstaten anmode denne om at ændre foranstaltningen, eller Kommissionen kan foreslå Rådet at udpege et område, der er beskyttet mod fiskeri, eller vedtage fiskeriforvaltningsforanstaltninger for de pågældende farvande.

▼C1

KAPITEL IV

BEGRÆNSNINGER FOR FISKEREDSKABER

Artikel 8

Forbudte fiskeredskaber og fangstmetoder

1. Følgende må hverken anvendes til fiskeri eller opbevares om bord:

a) giftige, bedøvende eller ætsende stoffer

b) apparater til frembringelse af elektriske udladninger

c) sprængstoffer

d) stoffer, der kan eksplodere, hvis de blandes

e) trukne redskaber til fiskeri efter ædelkoral eller andre koraltyper eller korallignende organismer

f) tryklufthamre og andre slagredskaber til fiskeri, navnlig efter toskallede bløddyr, der graver sig ned i klipperne.

g) andreaskors og lignende redskaber til fiskeri, navnlig efter ædelkoral eller andre koraltyper eller korallignende organismer

h) netpaneler med en maskestørrelse på under 40 mm til bundtrawlere.

2. Bundsatte garn i bred forstand må ikke anvendes til fangst af følgende arter: hvid tun (*Thunnus alalunga*), almindelig tun (*Thunnus thynnus*), sværdfisk (*Xiphias gladius*), havbrasen (*Brama brama*), hajer (*Hexanchus griseus, Cetorhinus maximus*, *Alopiidae, Carcharhinidae, Sphyrnidae, Isuridae* og *Lamnidae*).

Uforsætlige bifangster af højst tre eksemplarer af de hajarter, der er nævnt i første afsnit, kan som undtagelse opbevares om bord eller landes, såfremt det ikke er beskyttede arter efter fællesskabsretten.

3. Daddelmusling (*Lithophaga litophaga*) og almindelig boremusling (*Pholas dactylus*) må ikke fanges, opbevares om bord, omlades, landes, oplagres, sælges, frembydes eller udbydes til salg.

4. Det er forbudt at anvende harpuner, hvis de anvendes sammen med åndedrætsudstyr til brug under vand (lungeautomat), eller om natten fra solnedgang til solopgang.

5. Ægbærende hunlangustere (*Palinuridae* spp.) og ægbærende hunhummere (*Homarus gammarus*) må ikke fanges, opbevares om bord, omlades, landes, oplagres, sælges, frembydes eller udbydes til salg. Ægbærende hunlangustere og ægbærende hunhummere genudsættes straks efter uforsætlig fangst eller anvendes til direkte udsætning og omplantning i overensstemmelse med forvaltningsplaner fastlagt i medfør af artikel 18 eller 19.

▼C1

Artikel 9

Mindstemaskestørrelser

1. Det er forbudt at anvende trukne netredskaber, omslutningsnet eller garn til fiskeri efter spidstandet blankesten og at opbevare sådanne om bord, medmindre maskestørrelsen i den del af nettet, hvor maskerne er mindst, opfylder kravene i stk. 3-6.

2. Maskestørrelsen bestemmes efter procedurerne i Kommissionens forordning (EF) nr. 129/2003 ([1]).

3. For andre trukne netredskaber end dem, der er nævnt i stk. 4, er mindstemaskestørrelse:

1) indtil 30. juni 2008: 40 mm

2) fra den 1. juli 2008 skal de net, der er nævnt i nr. 1), erstattes med et kvadratmasket net med en maskestørrelse på 40 mm ved netposen eller på behørigt begrundet anmodning fra rederen med et diagonalmasket net med en maskestørrelse på 50 mm.

   I forbindelse med foregående afsnit må fiskerfartøjer kun anvende og have en af de to typer net om bord.

3) Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af dette stykke senest den 30. juni 2012 og fremsætter på grundlag af denne rapport og de oplysninger, som medlemsstaterne har indgivet inden den 31. december 2011, forslag om nødvendige tilpasninger, hvor det er relevant.

4. For trawl til fiskeri efter sardin og ansjos er mindstemaskestørrelsen 20 mm, hvis de nævnte arter udgør mindst 80 % af fangsten i levende vægt efter sortering.

5. For omslutningsnet er mindstemaskestørrelsen 14 mm.

6. a) Maskeåbningen i bundsatte garn må ikke være mindre end 16 mm.

   b) For bundsatte garn til fiskeri efter spidstandet blankesten er mindstemaskestørrelsen 100 mm, hvis denne art udgør mindst 20 % af fangsten i levende vægt.

7. En medlemsstat kan give tilladelse til, at stk. 3, 4 og 5 fraviges for vod brugt fra fartøj og for strandvod, der er omfattet af en forvaltningsplan, jf. artikel 19, forudsat at de pågældende fiskerier er meget selektive og kun har ubetydelig indvirkning på havmiljøet og ikke er omfattet af bestemmelserne i artikel 4, stk. 5.

8. Medlemsstaterne begrunder en sådan fravigelse med aktuelle videnskabelige og tekniske data.

([1]) EFT L 22 af 25.1.2003, s. 5.

▼C1

Artikel 10

Mindstemål for kroge

Det er forbudt at anvende langliner med kroge, hvor krogen har en samlet længde på under 3,95 cm og en bredde på under 1,65 cm, og at opbevare sådanne redskaber om bord for alle fiskerfartøjer, der anvender langliner, og som lander eller har en mængde spidstandet blankesten (*Pagellus bogaraveo*) om bord, der udgør over 20 % af fangsten i levende vægt efter sortering.

Artikel 11

Tilbehør til og tilrigning af trawl

1. Ingen masker i nogen del af nettet må blokeres eller på anden måde reelt gøres mindre undtagen gennem anordninger, der er tilladt efter Kommissionens forordning (EØF) nr. 3440/84 ([1]) eller anført i bilag I, litra a), til nærværende forordning.

2. Tilrigning af trawl skal overholde de tekniske specifikationer i bilag I, litra b).

Artikel 12

Fiskeredskabers dimensioner

Fiskeredskaber, der ikke overholder dimensionerne i bilag II, må ikke medføres om bord eller anvendes til havs.

Artikel 13

Mindsteafstand og -dybder for anvendelse af fiskeredskaber

1. Det er forbudt at anvende trukne redskaber inden for 3 sømil fra kysten eller inden for 50 m-dybdekurven, hvis en sådan dybde nås tættere på kysten.

Uanset første afsnit er det tilladt at anvende skrabere inden for 3 sømil fra kysten uanset vanddybde, forudsat at fangsten af andre arter end skaldyr ikke overstiger 10 % af den samlede levende vægt af hele fangsten.

2. Det er forbudt at anvende trawl inden for 1,5 sømil fra kysten. Det er forbudt at anvende fartøjstrukne skrabere og hydrauliske skrabere inden for 0,3 sømil fra kysten.

3. Det er forbudt at anvende snurpenot inden for 300 m fra kysten eller inden for 50 m-dybdekurven, hvis en sådan dybde nås tættere på kysten.

En snurpenot må ikke udsættes på en dybde, der er mindre end 70 % af snurpenotens samlede højde, som angivet i bilag II.

([1]) EFT L 318 af 7.12.1984, s. 23. Senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2122/89 (EFT L 203 af 15.7.1989, s. 21).

▼C1

4. Det er forbudt at anvende skrabere til fangst af svampe inden for 50 meter-dybdekurven og inden for 0,5 sømil fra kysten.

5. På anmodning af en medlemsstat skal Kommissionen efter proceduren i artikel 30, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2371/2002 give tilladelse til, at stk. 1, 2 og 3 fraviges, hvis det kan begrundes med særlige geografiske forhold ►C2 såsom den begrænsede størrelse af kontinentalsoklen langs hele en medlemsstats kystlinje ◄ eller begrænsede fiskebanker, hvor det er tilladt at fiske med trawl, og forudsat at de pågældende fiskerier ikke har betydelig indvirkning på havmiljøet og kun berører et lille antal fartøjer, samt at disse fiskerier ikke er mulige med andre redskaber og er omfattet af en forvaltningsplan, jf. artikel 18 eller 19. Medlemsstaterne begrunder en sådan fravigelse med aktuelle videnskabelige og tekniske data.

6. Uanset stk. 2 kan der midlertidigt anvendes trawl indtil den 31. december 2007 i en kortere afstand fra kysten end 1,5 sømil, hvis dybden er over 50 meters dybdekurven.

7. Uanset stk. 3 kan der midlertidigt anvendes snurpenot indtil den 31. december 2007 i en kortere afstand fra kysten end 300 meter eller på en dybde under 50 meters dybdekurven, men ikke under 30 meters dybdekurven. Der kan midlertidigt anvendes snurpenot indtil den 31. december 2007 på en dybde, der er mindre end 70 % af snurpenotens samlede højde, som angivet i bilag II.

8. Uanset stk. 2 kan der midlertidigt anvendes såvel fartøjstrukne skrabere som hydrauliske skrabere indtil den 31. december 2007 i en kortere afstand fra kysten end 0,3 sømil.

9. Den fravigelse, der er nævnt i stk. 5, gælder kun fiskeriaktiviteter, der allerede er godkendt af medlemsstaterne, og fartøjer med en track record inden for fiskeriet, der er på over fem år, og den må ikke indebære nogen fremtidig forøgelse af fiskeriindsatsen.

En liste over fiskerfartøjer med en sådan tilladelse og disses karakteristika, der også indeholder en sammenligning med samme flådes karakteristika pr. 1. januar 2000, sendes til Kommissionen senest den 30. april 2007.

Det forudsættes endvidere, at disse fiskeriaktiviteter:

a) opfylder kravene i artikel 4, artikel 8, stk. 1, litra h), artikel 9, stk. 3, nr. 2), og artikel 23

b) ikke berører de aktiviteter, der udføres af fartøjer, der anvender andre redskaber end trawl, vod eller lignende trukne netredskaber

c) reguleres, således at det sikres, at fangsterne af de arter, der nævnes i bilag III, med undtagelse af toskallede bløddyr, er minimale

d) ikke er rettet imod cephalopoder.

De pågældende medlemsstater udarbejder en overvågningsplan og rapporterer til Kommissionen hvert tredje år efter denne forordnings ikrafttræden. Den første rapport forelægges Kommissionen senest den 31. juli 2009. På baggrund af disse rapporter kan Kommissionen træffe foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 18 eller artikel 19, stk. 9.

▼C1

10. Stk. 1 og 2 kan fraviges for fiskeri, der er omfattet af en undtagelse i henhold til artikel 4, stk. 5, i denne forordning og efter proceduren i artikel 30, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2371/2002.

11. Uanset stk. 2 skal trawl være tilladt mellem 0,7 og 1,5 sømil fra kysten på følgende betingelser:

— havdybden må ikke være under 50 meters dybdekurven

— der er særlige geografiske forhold ►C2 såsom den begrænsede størrelse af kontinentalsoklen langs hele en medlemsstats kystlinje ◄ eller begrænsede fiskebanker, hvor det er tilladt at fiske med trawl

— der er ingen betydelig indvirkning på havmiljøet

— bestemmelserne i stk. 9, tredje afsnit, litra a) og b), skal overholdes

— denne anvendelse af trawl må ikke medføre en forøgelse af fiskeriindsatsen i forhold til, hvad medlemsstaterne allerede har godkendt.

Senest den 30. september 2007 meddeler medlemsstaterne Kommissionen de nærmere detaljer for anvendelsen af denne fravigelse. Denne meddelelse skal indeholde en liste over de omfattede fiskerfartøjer og zoner som angivet ved geografiske koordinater både til lands og til havs.

De pågældende medlemsstater overvåger fiskeriaktiviteterne i de berørte zoner og sørger for en videnskabelig evaluering. Resultaterne af den videnskabelige evaluering meddeles Kommissionen hvert tredje år efter denne forordnings ikrafttræden. Den første rapport forelægges Kommissionen senest den 31. juli 2009.

Hvis Kommissionen ud fra medlemsstaternes meddelelser, jf. andet og tredje afsnit, eller ny videnskabelig rådgivning mener, at betingelserne for en afvigelse ikke er opfyldt, kan den efter at have hørt den berørte medlemsstat enten anmode denne om at ændre afvigelsen eller foreslå Rådet relevante foranstaltninger til beskyttelse af ressourcer og miljø.

Artikel 14

Midlertidige fravigelser af mindstemaskestørrelsen og mindsteafstanden fra kysten for anvendelse af fiskeredskaber

1. Fiskeredskaber som omhandlet i artikel 9, stk. 3, 4 og 5, hvis mindstemaskestørrelse er mindre end deri fastsat, og som anvendes i overensstemmelse med national lovgivning, der var gældende den 1. januar 1994, kan anvendes indtil den 31. maj 2010, selv om de ikke opfylder betingelserne i artikel 13, stk. 9.

2. Fiskeredskaber som omhandlet i artikel 13, stk. 1, 2 og 3, der anvendes i en kortere afstand fra kysten end deri fastsat, og som anvendes i overensstemmelse med national lovgivning, der var gældende den 1. januar 1994, kan anvendes indtil den 31. maj 2010, selv om de ikke opfylder betingelserne i artikel 13, stk. 9.

▼C1

3. Stk. 1 og 2 finder anvendelse, medmindre Rådet med kvalificeret flertal efter forslag fra Kommissionen og på grundlag af videnskabelig dokumentation træffer anden afgørelse.

KAPITEL V

MINDSTEMÅL FOR MARINE ORGANISMER

Artikel 15

Mindstemål for marine organismer

1. Marine organismer, der er mindre end de mindstemål, der er anført i bilag III (i det følgende benævnt »marine organismer, der ikke opfylder mindstemålene«), må ikke fanges, opbevares om bord, omlades, landes, transporteres, oplagres, sælges, frembydes eller udbydes til salg.

2. Marine organismers størrelse måles i overensstemmelse med bilag IV. Er mere end én metode til måling af mindstestørrelsen tilladt, betragtes marine organismer som havende det korrekte mål, hvis de ved mindst en af målingerne er lige så store som eller større end det relevante mindstemål.

3. Stk. 1 gælder ikke for sardinyngel landet til konsum, der er fanget med vod fra fartøj eller med strandvod, hvis dette fiskeri er tilladt ifølge nationale bestemmelser i en forvaltningsplan som omhandlet i artikel 19, forudsat at den pågældende sardinbestand er inden for sikre biologiske grænser.

Artikel 16

Direkte udsætning og omplantning

1. Uanset artikel 15 må marine organismer, der ikke opfylder mindstemålene, fanges, opbevares om bord, omlades, landes, transporteres, oplagres, sælges, frembydes eller udbydes levende til salg med henblik på direkte udsætning eller omplantning, hvis den medlemsstat, hvor de pågældende aktiviteter finder sted, giver tilladelse hertil og er ansvarlig herfor.

2. Medlemsstaterne sikrer, at fangst af marine organismer, der ikke opfylder mindstemålene, med henblik på de i stk. 1 nævnte formål foregår på en måde, der er forenelig med alle EF-forvaltningsforanstaltninger for de pågældende arter.

3. Marine organismer, der fanges til de i stk. 1 nævnte formål, skal enten genudsættes eller anvendes til ekstensivt akvakulturbrug. Hvis de atter fanges, må de sælges, oplagres, frembydes eller udbydes til salg, forudsat at de opfylder kravene i artikel 15.

4. Indførelse og omplantning samt direkte udsætning af ikke naturligt hjemmehørende arter er forbudt, medmindre det sker i overensstemmelse med artikel 22, litra b), i direktiv 92/43/EØF.

▼C1

KAPITEL VI

IKKE-ERHVERVSMÆSSIGT FISKERI

Artikel 17

Rekreativt fiskeri

1. Det er forbudt at anvende trukne netredskaber, omslutningsnet, snurpenot, fartøjstrukne skrabere, mekaniserede skrabere, garn, toggegarn og kombinerede bundsatte garn til rekreativt fiskeri. Det er desuden forbudt at anvende langliner til rekreativt fiskeri efter stærkt vandrende arter.

2. Medlemsstaterne sikrer, at det rekreative fiskeri foregår på en måde, der er forenelig med denne forordnings mål og bestemmelser.

3. Medlemsstaterne sikrer, at marine organismer, der fanges ved rekreativt fiskeri, ikke markedsføres. Dog kan arter fanget i sportskonkurrencer undtagelsesvis markedsføres, hvis fortjenesten fra salget af dem anvendes til godgørende formål.

4. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til både at registrere og sikre separat indsamling af data om fangst i Middelhavet ved rekreativt fiskeri efter stærkt vandrende arter, der er anført i bilag I til Rådets forordning (EF) nr. 973/2001 ([1]).

5. Medlemsstaterne regulerer undervandsfiskeri med harpun med henblik på især at opfylde betingelserne i artikel 8, stk. 4.

6. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om alle foranstaltninger, der træffes i henhold til denne artikel.

KAPITEL VII

FORVALTNINGSPLANER

Artikel 18

EF-forvaltningsplaner

1. Rådet kan vedtage forvaltningsplaner for specifikke fiskerier i Middelhavet, navnlig i områder, der helt eller delvis ligger uden for medlemsstaternes territorialfarvande. Planerne kan blandt andet omfatte:

a) foranstaltninger til forvaltning af fiskeriindsatsen

b) specifikke tekniske foranstaltninger og, hvor det er relevant, midlertidige fravigelser af bestemmelserne i denne forordning, hvis sådanne fravigelser er nødvendige for fiskeriaktiviteterne, og under forudsætning af at forvaltningsplanen sikrer en bæredygtig udnyttelse af de pågældende ressourcer

c) udvidet obligatorisk anvendelse af fartøjsovervågningssystemer eller lignende systemer for fartøjer med en længde overalt på 10-15 m

d) midlertidige eller permanente begrænsninger i forbindelse med zoner, der er forbeholdt bestemte redskaber eller fartøjer, der har indgået forpligtelser som led i forvaltningsplanen.

([1]) EFT L 137 af 19.5.2001, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 831/2004 (EUT L 127 af 29.4.2004, s. 33).

▼C1

Forvaltningsplanerne skal indeholde bestemmelser om udstedelse af særlige fiskeritilladelser i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1627/94 ([1]).

Uanset artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1627/94 kan en særlig fiskeritilladelse også kræves af fartøjer med en længde overalt på under 10 m.

2. Medlemsstaterne og/eller et regionalt rådgivende råd for Middelhavet kan forelægge Kommissionen forslag i sager, der har relation til udarbejdelsen af forvaltningsplaner. Kommissionen giver svar på sådanne forslag senest tre måneder efter at have modtaget dem.

3. Medlemsstaterne og Kommissionen sørger for relevant videnskabelig overvågning af forvaltningsplanerne. Specielt skal visse forvaltningsforanstaltninger for fiskerier efter kortlevende arter revideres hvert år for at tage højde for ændringer i rekrutteringens omfang.

Artikel 19

Forvaltningsplaner for visse fiskerier i territorialfarvande

1. Senest den 31. december 2007 vedtager medlemsstaterne forvaltningsplaner for fiskerier, der drives med trawl, vod fra fartøj, strandvod, omslutningsnet eller skrabere i deres territorialfarvande. Artikel 6, stk. 2 og 3, og artikel 6, stk. 4, første afsnit, i forordning (EF) nr. 2371/2002 anvendes for disse forvaltningsplaner.

2. Medlemsstaterne kan efterfølgende vedtage andre forvaltningsplaner ud fra nye relevante videnskabelige oplysninger.

3. Medlemsstaterne sørger for relevant videnskabelig overvågning af forvaltningsplanerne. Specielt skal visse forvaltningsforanstaltninger for fiskerier efter kortlevende arter revideres hvert år for at tage højde for ændringer i rekrutteringens omfang.

4. Forvaltningsplanerne kan omfatte foranstaltninger, der er mere vidtgående end bestemmelserne i denne forordning, hvis formålet er:

a) at gøre fiskeredskaberne mere selektive

b) at begrænse udsmid

c) at begrænse fiskeriindsatsen.

5. De foranstaltninger, der medtages i forvaltningsplanerne, skal stå i passende forhold til formålet, målene og den forventede tidsramme, og skal vedrøre:

a) bestandens eller bestandenes bevarelsesstatus

b) bestandens eller bestandenes biologiske kendetegn

c) kendetegnene ved de fiskerier, hvorved bestandene fanges

d) foranstaltningernes økonomiske konsekvenser for de berørte fiskerier.

6. Forvaltningsplanerne skal indeholde bestemmelser om udstedelse af særlige fiskeritilladelser i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1627/94.

Uanset artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1627/94 kan en særlig fiskeritilladelse også kræves af fartøjer med en længde overalt på under 10 m.

([1]) EFT L 171 af 6.7.1994, s. 7.

▼C1

7. Forvaltningsplanerne i stk. 1 meddeles Kommissionen senest den 30. september 2007, så den kan fremsætte bemærkninger hertil, inden planen vedtages. Forvaltningsplanerne i stk. 2 meddeles Kommissionen seks måneder inden den planlagte ikrafttrædelsesdato. Kommissionen meddeler de øvrige medlemsstater planerne.

8. Hvis en forvaltningsplan kan tænkes at berøre en anden medlemsstats fartøjer, må den først vedtages, når Kommissionen, den pågældende medlemsstat og det relevante regionale rådgivende råd er blevet hørt efter proceduren i artikel 8, stk. 3-6, i forordning (EF) nr. 2371/2002.

9. Hvis Kommissionen ud fra meddelelsen i stk. 7 eller ny videnskabelig rådgivning mener, at en forvaltningsplan, der er vedtaget efter enten stk. 1 eller stk. 2, ikke sikrer tilstrækkelig høj beskyttelse af ressourcer og miljø, kan den efter at have hørt medlemsstaten enten anmode denne om at ændre planen eller foreslå Rådet relevante foranstaltninger til beskyttelse af ressourcer og miljø.

KAPITEL VIII

KONTROLFORANSTALTNINGER

Artikel 20

Fangst af målarter

1. De procentsatser, der er nævnt i artikel 9, stk. 4 og 6, artikel 10, stk. 1, og artikel 13, stk. 1, beregnes som levende vægt af alle levende akvatiske organismer om bord efter sortering eller ved landing. De kan beregnes på grundlag af en eller flere repræsentative prøver.

2. Når det gælder fiskerfartøjer, hvorfra der er omladet levende akvatiske organismer, skal de pågældende mængder medregnes ved beregning af de i stk. 1 nævnte procentsatser.

Artikel 21

Omladning

Kun fartøjsførere, der udfylder en logbog i overensstemmelse med artikel 6 i forordning (EØF) nr. 2847/93, må omlade levende akvatiske organismer til andre fartøjer eller modtage omladninger af sådanne organismer fra andre fartøjer.

Artikel 22

Udpegede havne

1. Fangster taget med bundtrawl, flydetrawl, snurpenot, langlinefartøjer med flydeline, fartøjstrukne skrabere og hydrauliske skrabere må kun landes og markedsføres for første gang i en af de havne, der er udpeget af medlemsstaterne.

2. Senest den 30. april 2007 sender medlemsstaterne en liste over udpegede havne til Kommissionen. Kommissionen videresender listen til de øvrige medlemsstater.

▼C1

Artikel 23

Overvågning af fangsterne

I artikel 6, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2847/93 erstattes andet punktum med følgende:

»I forbindelse med fiskeriaktiviteter i Middelhavet skal alle arter, der er opført på en liste vedtaget i overensstemmelse med stk. 8, og hvoraf der om bord opbevares en mængde på over 15 kg levende vægt, anføres i logbogen.

For stærkt vandrende arter og små pelagiske arter skal dog hver mængde på over 50 kg levende vægt anføres i logbogen.«

Artikel 24

Register over de fartøjer, der har tilladelse til at fiske i det område, der er dækket af GFCM-aftalen

1. Hver medlemsstat sender inden den 1. juni 2007 via de sædvanlige edb-kanaler Kommissionen en liste over de fartøjer med en længde overalt på over 15 m, der fører dens flag og er registreret på dens område, og som medlemsstaten gennem udstedelsen af en fiskeritilladelse har givet tilladelse til at fiske i det område, der er dækket af GFCM-aftalen.

2. Listen i stk. 1 omfatter følgende oplysninger:

a) fartøjets EF-flåderegisternummer (CFR) og udvendige mærkning som defineret i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 26/2004 ([1])

b) perioden, i hvilken fiskeri og/eller omladning er tilladt

c) de anvendte fiskeredskaber.

3. Kommissionen sender listen til GFCM-eksekutivsekretariatet inden den 1. juli 2007, så disse fartøjer kan registreres i GFCM-registret over fartøjer med en længde overalt på over 15 meter med tilladelse til at fiske i det område, der er dækket af GFCM-aftalen (i det følgende benævnt »GFCM-registret«.)

4. Enhver ændring af den i stk. 1 omhandlede liste meddeles Kommissionen, som videresender oplysningerne til GFCM-eksekutivsekretariatet efter samme procedure mindst 10 hverdage, før fartøjet påbegynder fiskeriaktiviteter i GFCM-området.

5. EF-fiskerfartøjer med en længde overalt på over 15 meter, der ikke er opført på den i stk. 1 omhandlede liste, må hverken fiske, opbevare om bord, omlade eller lande nogen former for fisk og skaldyr i GFCM-området.

6. Medlemsstaterne træffer de nødvendige bestemmelser for at sikre,

a) at det kun tillades fartøjer, der fører deres flag, og som er opført på den i stk. 1 omhandlede liste og om bord har en fiskeritilladelse udstedt af dem, at fiske i GFCM-området på de i tilladelsen fastsatte betingelser

([1]) EUT L 5 af 9.1.2004, s. 25.

▼C1

b) at fiskeritilladelser ikke udstedes til fartøjer, der har drevet ulovligt, ikke-reguleret og ikke-rapporteret fiskeri i GFCM-området eller i øvrigt (IUU-fiskeri), medmindre de nye redere har forelagt tilstrækkelige beviser for, at de tidligere redere og operatører ikke længere har nogen retlig, faktisk eller finansiel interesse i fartøjerne og ikke udøver nogen kontrol med disse, eller at deres fartøjer hverken deltager i eller har tilknytning til IUU-fiskeri

c) at det så vidt muligt i deres nationale lovgivning fastsættes, at redere og operatører for de på listen i stk. 1 opførte fartøjer, der fører deres flag, ikke må deltage i eller have tilknytning til fiskeri, som i det område, der er dækket af GFCM-aftalen, udøves af fiskerfartøjer, der ikke er optaget i GFCM-registret

d) at det så vidt muligt for de på listen i stk. 1 opførte fartøjer, der fører deres flag, i deres nationale lovgivning fastsættes, at rederen skal være statsborger eller juridisk person i flagmedlemsstaten

e) at deres fartøjer opfylder alle GFCM's relevante bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.

7. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at forbyde fiskeri, opbevaring om bord, omladning og landing af fisk og skaldyr, der er fanget i GFCM-området af fartøjer med en længde overalt på over 15 meter, der ikke er opført i GFCM-registret.

8. Medlemsstaterne videresender omgående til Kommissionen alle oplysninger, der giver stærkt begrundet mistanke om, at fartøjer med en længde overalt på over 15 meter, der ikke er opført i GFCM-registret, fisker eller omlader fisk og skaldyr i det område, der er dækket af GFCM-aftalen.

KAPITEL IX

FORANSTALTNINGER FOR STÆRKT VANDRENDE ARTER

Artikel 25

Fiskeri efter sværdfisk

Rådet træffer inden den 31. december 2007 afgørelse om tekniske beskyttelsesforanstaltninger for unge sværdfisk i Middelhavet.

KAPITEL X

FORANSTALTNINGER FOR FARVANDENE OMKRING MALTA

Artikel 26

25-sømile-forvaltningszonen omkring Malta

1. For EF-fiskerfartøjers adgang til farvande og ressourcer i en zone på indtil 25 sømil fra basislinjerne omkring de maltesiske øer (i det følgende benævnt »forvaltningszonen«) gælder følgende:

a) i forvaltningszonen må kun fiskerfartøjer med en længde overalt på under 12 m fiske med andet end trukne redskaber

▼C1

b) disse fartøjers samlede fiskeriindsats, udtrykt i samlet fiskerikapacitet, må ikke overstige gennemsnitsniveauet for 2000/01, der svarer til 1 950 fartøjer med en samlet maskineffekt og tonnage på henholdsvis 83 000 kW og 4 035 GT.

2. Uanset stk. 1, litra a), må trawlere med en længde overalt på højst 24 m fiske i visse områder inden for forvaltningszonen, jf. bilag V, litra a), på følgende betingelser:

a) den samlede fiskerikapacitet for trawlere, der må fiske i forvaltningszonen, må ikke overstige 4 800 kW

b) fiskerikapaciteten for trawlere, der har tilladelse til at fiske på under 200 meters dybde, må ikke overstige 185 kW; 200-meter-dybdekurven angives ved en brudt linje, hvis waypoints (positioner) er anført i bilag V, litra b)

c) trawlere, der fisker i forvaltningszonen, skal have en særlig fiskeritilladelse, jf. artikel 7 i forordning (EF) nr. 1627/94, og være opført på en liste, der hvert år forelægges Kommissionen af de berørte medlemsstater, og som indeholder fartøjernes udvendige mærkning og EF-flåderegisternummer (CFR) som defineret i bilag I til forordning (EF) nr. 26/2004

d) de kapacitetsgrænser, der er fastlagt i litra a) og b), tages med jævne mellemrum op til revision på grundlag af rådgivning fra relevante videnskabelige organer om deres indvirkning på bevarelsen af bestandene.

3. Hvis den samlede fiskerikapacitet som omhandlet i stk. 2, litra a) overstiger den samlede fiskerikapacitet for trawlere, der har en længde overalt på 24 m og derunder, og som har fisket i forvaltningszonen i referenceperioden 2000-2001 (i det følgende benævnt »referencefiskerikapacitet«), fordeler Kommissionen i henhold til proceduren i artikel 26 denne overskydende disponible fiskerikapacitet mellem medlemsstaterne under hensyntagen til interesserne hos de medlemsstater, der har ansøgt om tilladelse.

Referencefiskerikapaciteten udgør 3 600 kW.

4. Særlige fiskeritilladelser til den overskydende disponible fiskerikapacitet, jf. stk. 3, udstedes kun til fartøjer, der indgår i EF's fortegnelse over fiskerfartøjer på tidspunktet for anvendelsen af denne artikel.

5. Hvis den samlede fiskerikapacitet for trawlere, der har tilladelse til at fiske i forvaltningszonen efter stk. 2, litra c), overstiger den øvre grænse i stk. 2, litra a), fordi denne grænse er blevet sat ned efter revisionen i stk. 2, litra d), fordeler Kommissionen fiskerikapaciteten mellem medlemsstaterne på følgende grundlag:

a) fiskerikapaciteten i kW for fartøjer, der har fisket i zonen i perioden 2000-2001, får første prioritet

b) fiskerikapaciteten i kW for fartøjer, der har fisket i zonen på andre tidspunkter, får anden prioritet

c) eventuelt overskydende fiskerikapacitet for andre fartøjer fordeles mellem medlemsstaterne under hensyntagen til interesserne hos de medlemsstater, der har ansøgt om tilladelse.

▼C1

6. Uanset stk. 1, litra a), har fartøjer, der fisker med snurpenot eller langliner, og fartøjer, der fisker efter guldmakrel i overensstemmelse med artikel 27, tilladelse til at fiske i forvaltningszonen. De får en særlig fiskeritilladelse, jf. artikel 7 i forordning (EF) nr. 1627/94, og opføres på en liste, der hvert år forelægges Kommissionen af de berørte medlemsstater, og som indeholder fartøjernes udvendige mærkning og EF-flåderegisternummer (CFR) som defineret i bilag I til forordning (EF) nr. 26/2004. Fiskeriindsatsen skal under alle omstændigheder kontrolleres med henblik på at beskytte bæredygtigheden af disse fiskerier i zonen.

7. Førere af trawlere, der har tilladelse til at fiske i forvaltningszonen efter stk. 2, og som ikke har VMS, skal meddele hver indsejling i og udsejling fra forvaltningszonen til deres myndigheder og til myndighederne i kyststaten.

Artikel 27

Fiskeri efter guldmakrelarter

1. I forvaltningszonen er det fra 1. januar til 5. august hvert år forbudt at fiske efter guldmakrelarter (*Coryphaena* spp.) med indretninger, der tiltrækker fisk (FAD).

2. Højst 130 fartøjer må deltage i guldmakrelfiskeriet inden for zonen.

3. Senest den 30. juni hvert år fastlægger de maltesiske myndigheder FAD-strenge og tildeler hver FAD-streng til EF-fiskerfartøjer. EF-fiskerfartøjer, der fører et andet flag end Maltas, må ikke udnytte FAD-strenge inden for 12-sømilezonen.

Kommissionen fastlægger i overensstemmelse med proceduren i artikel 29 de kriterier, der skal anvendes ved fastlæggelsen og tildelingen af FAD-strenge.

4. De får en særlig fiskeritilladelse, jf. artikel 7 i forordning (EF) nr. 1627/94, og opføres på en liste, der hvert år forelægges Kommissionen af den berørte medlemsstat, og som indeholder fartøjernes udvendige mærkning og EF-flåderegisternummer (CFR) som defineret i bilag I til forordning (EF) nr. 26/2004. Uanset artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1627/94 kræves der en særlig fiskeritilladelse for fartøjer med en længde overalt på under 10 m.

KAPITEL XI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 28

Beslutningsprocedure

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvender Rådet proceduren i traktatens artikel 37.

▼C1

Artikel 29

Gennemførelsesbestemmelser

Gennemførelsesbestemmelser til artikel 26 og 27 i denne forordning vedtages efter proceduren i artikel 30, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2371/2002.

Artikel 30

Ændringer

Ændringer til bilagene vedtages efter proceduren i artikel 30, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2371/2002.

Artikel 31

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 1626/94 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning anses som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag VI.

Artikel 32

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tredivtedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼C1

BILAG I

Tekniske krav til trawltilbehør og -tilrigning

Definitioner

I dette bilag forstås ved:

a) »net af paralleltrullet garn«: net, der er fremstillet af to eller flere garner, hvor garnerne kan adskilles mellem knuderne, uden at garnets struktur beskadiges

b) »knudeløst net«: net, der består af firesidede masker, hvis sider er omtrent lige lange, og hvis hjørner udgøres af sammenvævningen af garnerne fra to hosliggende sider i masken

c) »kvadratmasket net«: en netkonstruktion, der er monteret således, at det ene af de to sæt parallelle linjer, der udgøres af maskestolperne, er parallelt med nettets længdeakse, mens det andet sæt danner rette vinkler på denne akse

d) »trawlkrop«: den tilspidsede del i den forreste det af et trawl

e) »forlængelsesstykke«: den utilspidsede del, bestående af et eller flere paneler, mellem trawlkroppen og fangstposen

f) »fangstpose«: et trawls bageste del, der består af net med samme maskestørrelse, som enten er cylindrisk eller kegleformet, og hvis tværsnit næsten er en cirkel med henholdsvis samme eller aftagende radius fra den forreste til den bageste del

g) »ballonpose«: fangstpose, der består af et eller flere netpaneler med samme maskestørrelse, og hvis antal af masker forøges mod den bageste del af nettet, således at den tværgående længde forøges i forhold til nettets længdeakse, og fangstposen derfor får større og større omkreds

h) »lommeformet pose«: fangstpose, hvis lodrette højde aftager mod den bageste del af fangstposen, og hvis tværsnit næsten udgør en ellipse med samme eller aftagende storakse målt fra den forreste til den bageste del. Den bageste del af fangstposen er sammensat enten af ét foldet panel eller ved tværgående sammenføjning i forhold til nettets længdeakse af det bageste over- og underpanel. Den bageste del af fangstposen er sammensat enten af ét foldet panel eller ved tværgående sammenføjning i forhold til nettets længdeakse af det bageste over- og underpanel

i) »tværgående sømforstærkningstov«: udvendigt eller indvendigt tov, der løber på tværs af nettets længdeakse, i den bageste del af fangstposen, enten langs sammenføjningen mellem over- og underpanel eller langs folden i det bageste foldede panel, når der kun er ét panel. Tovet kan enten være en forlængelse af sidesømforstærkningstovet eller et særskilt tov

j) »omkredsen« af et tværsnit af et diagonalmasket net i et trawl beregnes som antallet af masker i det pågældende tværsnit ganget med den udstrakte maskestørrelse

k) »omkredsen« af et tværsnit af et kvadratmasket net i et trawl beregnes som antallet af masker i det pågældende tværsnit ganget med maskesidens længde

A) *Tilladt trawltilbehør*

1. Uanset artikel 8 i forordning (EØF) nr. 3440/84 er det tilladt at anvende en i forhold til nettets længdeakse tvær- eller langsgående mekanisk lynlåslukkeanordning til at lukke åbningen til tømning af lommeformede fangstposer.

2. En tværgående lynlåslukkeanordning skal være fastgjort højst 1 m fra de bageste masker i fangstposen.

B) *Tilrigningskrav*

1. Der må ikke anvendes ballonposer i trawl. Antallet af lige store masker må ikke i nogen fangstposeomkreds øges fra fangstposens forende til fangstposens bagende.

▼C1

2. Omkredsen af den bageste del af trawlkroppen (den tilspidsede del) eller forlængelsesstykket (den utilspidsede del) må ikke være mindre end omkredsen af forenden af fangstposen i snæver forstand. Navnlig for så vidt angår en kvadratmasket fangstpose skal omkredsen af den bageste del af trawlkroppen eller af forlængelsesstykket være 2-4 gange omkredsen af forenden af fangstposen i snæver forstand.

3. Der kan i et trukket netredskab indsættes kvadratmaskede paneler foran forlængelsesstykkerne eller på et hvilket som helst sted mellem forlængelsesstykkets forende og fangstposens bagende. Et panel må ikke på nogen måde blokeres af tilbehør på nettets inder- eller yderside. Et panel skal være lavet af knudeløst net eller af net med fastsiddende knuder og være indsat på en sådan måde, at maskerne altid forbliver helt åbne, mens der fiskes. De nærmere bestemmelser for yderligere tekniske specifikationer for kvadratmaskede paneler vedtages efter proceduren i artikel 29 i denne forordning.

4. Tilsvarende kan der i henhold til proceduren i artikel 29 i denne forordning ud over, hvad der er fastsat i litra b), punkt 3, gives tilladelse til anvendelse af tekniske hjælpemidler for at forbedre trawlenes selektivitet.

5. Det er forbudt at medføre eller anvende trukne netredskaber, hvis fangstpose helt eller delvis er fremstillet af netmateriale med masker af anden art end kvadratmasker eller diagonalmasker, medmindre det tillades efter proceduren i denne forordnings artikel 29.

6. Punkt 4 og 5 gælder ikke for vod brugt fra fartøj, hvis fangstpose har en maskestørrelse på under 10 mm.

7. Artikel 6, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 3440/84 ændres, så maskestørrelsen i forstærkningsposen skal være mindst 120 mm for bundtrawl, hvis maskestørrelsen i fangstposen er under 60 mm. Denne bestemmelse skal kun gælde for Middelhavet og berører således ikke andre EF-farvande. Hvis maskestørrelsen i fangstposen er mindst 60 mm, anvendes artikel 6, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 3440/84.

8. Lommeformede poser må kun have én tømningsåbning.

9. Det tværgående forstærkningstovs længde skal svare til mindst 20 % af fangstposens omkreds.

10. I bundtrawl skal forstærkningsposen, jf. artikel 6 i forordning (EØF) nr. 3440/84, have en omkreds på mindst 1,3 gange fangstposens omkreds.

11. Det er forbudt at medføre eller at anvende trukne netredskaber, hvis fangstpose helt eller delvis er fremstillet af enkeltgarnsnet med en trådtykkelse på over 3,0 mm.

12. Det er forbudt at medføre eller at anvende trukne netredskaber, hvis fangstpose helt eller delvis er fremstillet af parallelbundet garn.

13. Der må ingen steder i bundtrawl anvendes garn med en trådtykkelse på over 6 mm.

▼C1

BILAG II

Krav til fiskeredskabers specifikationer

Definitioner

I dette bilag forstås ved:

1) »netredskabers længde«: flydetællens længde. Bundsatte garns og drivgarns længde kan også defineres på grundlag af vægt eller volumen

2) »netredskabers højde«: maskernes samlede højde (inkl. knuder), når de i våd tilstand holdes strakt vinkelret på flydetællen.

1. Skrabere

   Skrabere må højst være 3 m brede, undtagen skrabere til svampefiskeri.

2. Omslutningsnet (noter med og uden snurpewire)

   Nettet må højst være 800 m langt og 120 m højt, undtagen for tunnoters vedkommende.

3. Bundsatte garn i bred forstand

   3.1. Toggegarn eller bundsatte garn

   1) Toggegarn må højst være 4 m høje.

   2) Bundsatte garn må højst være 10 m høje.

   3) Hvert fartøj må højst medføre eller sætte 6 000 m toggegarn eller bundsatte garn, idet der tages hensyn til, at hvis der kun er én fisker, må sådanne garn fra januar 2008 ikke overstige 4 000 m, hvortil der yderligere kan føjes 1 000 m for fisker nr. 2 og 1 000 m ekstra for fisker nr. 3. Indtil den 31. december 2007 må sådanne garn ikke overstige 5 000 m, hvis der kun er én eller to fiskere, og 6 000 m, hvis der er tre fiskere.

   4) Tykkelsen af monofil eller tråd i bundsatte garn må højst være 0,5 mm.

   5) Uanset nr. 2) må bundsatte garn eller forankrede flydegarn, hvis maksimumslængde er kortere end 500 m, maksimalt være 30 m høje. Det er forbudt at medføre eller sætte mere end 500 m bundsatte garn eller forankrede flydegarn, hvis højde overstiger loftet på 10 m som fastlagt i nr. 2).

   3.2. Kombinerede bundsatte garn (toggegarn + bundsatte garn)

   1) Kombinerede bundsatte garn må højst være 10 m høje.

   2) Hvert fartøj må højst medføre eller sætte 2 500 m kombinerede garn.

   3) Tykkelsen af monofil eller tråd i bundsatte garn må højst være 0,5 mm.

   4) Uanset nr. 1) må kombinerede bundsatte garn med en maksimumslængde på 500 m maksimalt være 30 m høje. Det er forbudt at medføre eller sætte mere end 500 m kombinerede bundsatte garn, hvis højde overstiger loftet på 10 m som fastlagt i nr. 1).

4. Faststående langliner

   1) Hvert fartøj må højst medføre eller sætte 1 000 kroge pr. person om bord, dog højst 5 000 kroge i alt.

   2) Uanset nr. 1) må et fartøj, der foretager fangstrejser på mere end tre dage, højst medføre 7 000 kroge.

▼C1

5. Fælder til fiskeri efter dybhavskrebsdyr

   Hvert fartøj må højst medføre eller sætte 250 fælder.

6. Flydende langliner

   Hvert fartøj må højst medføre eller sætte:

   1) 2 000 kroge, når fartøjet fisker efter atlantisk tun (*Thunnus thynnus*), hvis den nævnte art udgør mindst 70 % af fangsten i levende vægt efter sortering

   2) 3 500 kroge, når fartøjet fisker efter sværdfisk (*Xyphias gladius*), hvis den nævnte art udgør mindst 70 % af fangsten i levende vægt efter sortering

   3) 5 000 kroge, når fartøjet fisker efter hvid tun (*Thunnus alalunga*), hvis den nævnte art udgør mindst 70 % af fangsten i levende vægt efter sortering.

   4) Uanset nr. 1), 2) og 3) må et fartøj, der foretager fangstrejser på mere end to dage, medføre det samme antal reservekroge.

7. Trawl

   De tekniske specifikationer med angivelse af den maksimale størrelse på flydetælle, undertælle og omkreds på trawl samt det maksimale antal net i flertrawlssystemer vedtages inden oktober 2007 efter proceduren i denne forordnings artikel 30.

▼C1

BILAG III

Mindstemål for marine organismer

Videnskabeligt navn	Dansk navn	Mindstemål
1. Fisk		
Dicentrarchus labrax	almindelig bars	25 cm
Diplodus annularis	sorthalet havrude	12 cm
Diplodus puntazzo	spidssnudet havrude	18 cm
Diplodus sargus	sorthale	23 cm
Diplodus vulgaris	tvebåndet havrude	18 cm
Engraulis encrasicolus (*)	europæisk ansjos	9 cm
Epinephelus spp.	havaborrearter	45 cm
Lithognathus mormyrus	stribet blankesten	20 cm
Merluccius merluccius (***)	europæisk kulmule	20 cm
Mullus spp.	mullearter	11 cm
Pagellus acarne	akarnaisk blankesten	17 cm
Pagellus bogaraveo	spidstandet blankesten	33 cm
Pagellus erythrinus	rød blankesten	15 cm
Pagrus pagrus	havrudearter	18 cm
Polyprion americanus	vragfisk	45 cm
Sardina pilchardus (**)	europæisk sardin	11 cm
Scomber	makrel	18 cm
Solea vulgaris	almindelig tunge	20 cm
Sparus aurata	guldbrasen	20 cm
Trachurus spp.	hestemakrelarter	15 cm
2. Krebsdyr		
Homarus gammarus	europæisk hummer	300 mm SL105 mm RL
Nephrops norvegicus	jomfruhummer	20 mm RL70 mm SL
Palinuridae	langustere	90 mm RL
Parapenaeus longirostris	dybvandsrosenreje	20 mm RL
3. Toskallede bløddyr		
Pecten jacobaeus	jacobsmusling	10 cm
Venerupis spp.	tæppemuslingarter	25 mm
Venus spp.	venusmuslingarter	25 mm

SL: Samlet længde, RL: Rygskjoldets længde

(*) Ansjos: Medlemsstaterne kan anvende 110 fisk pr. kg i stedet for mindstemålet

(**) Sardin: Medlemsstaterne kan anvende 55 fisk pr. kg i stedet for mindstemålet

(***) Kulmule: Indtil den 31. december 2008 tillades dog for kulmule på mellem 15 og 20 cm en tolerancemargen på 15 % af vægten. Denne tolerancetærskel skal overholdes både af individuelle fartøjer, på havet eller på landingsstedet, og på markederne for første salg efter landing. Denne tærskel skal også overholdes i forbindelse med efterfølgende nationale og internationale handelstransaktioner.

▼C1

BILAG IV

Måling af marine organismers størrelse

1. Fisks størrelse måles som vist i figur 1 fra snudespids til halefinnens spids.

2. Jomfruhummers (*Nephrops norvegicus*) størrelse måles som vist i figur 2:

   — enten som rygskjoldets længde målt parallelt med midterlinjen fra en af øjenhulernes bagkant til midten af den bageste kant af rygskjoldet, eller

   — som samlet længde målt fra spidsen af pandetornen til bagkanten af svømmeviftens midterstykke, bortset fra hårkanten.

3. Hummers (*Homarus gammarus*) størrelse måles som vist i figur 3:

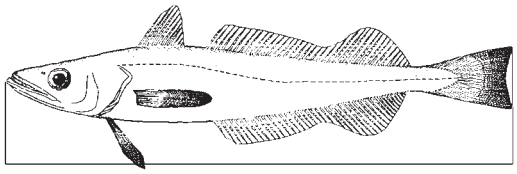
   — enten som rygskjoldets længde målt parallelt med midterlinjen fra en af øjenhulernes bagkant til midten af den bageste kant af rygskjoldet, eller

   — som samlet længde målt fra spidsen af pandetornen til bagkanten af svømmeviftens midterstykke, bortset fra hårkanten.

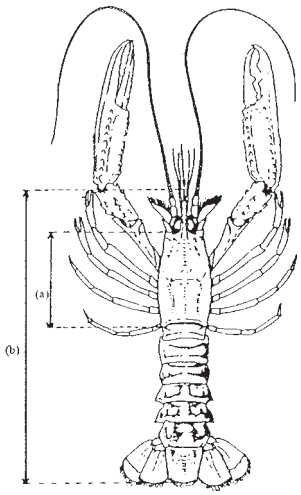
4. Langusteres (*Palinuridae*) størrelse måles som vist i figur 4 som rygskjoldets længde parallelt med midten målt fra spidsen af pandetornen til midten af den bageste kant af rygskjoldet.

5. Toskallede bløddyrs størrelse måles som vist i figur 5 tværs over skallen, hvor denne er længst.

Figur 1

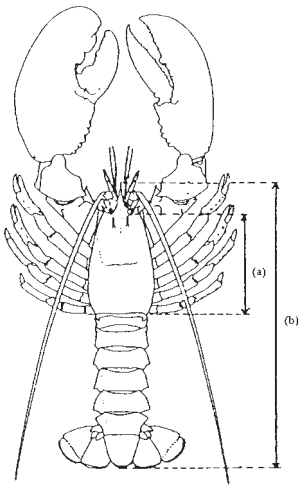

Figur 2

(Nephrops)
Norway lobster

Figur 3

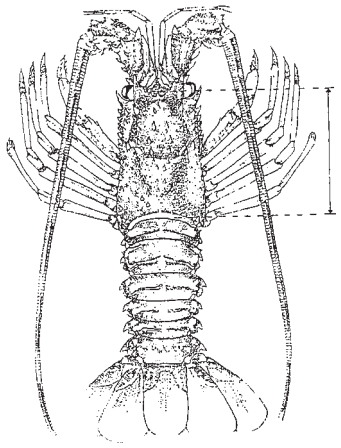

(Homarus)
lobster

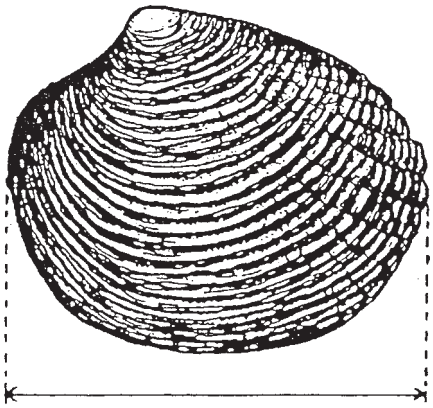
a) Rygskjoldets længde
b) Samlet længde

▼C1

Figur 4

Figur 5

▼C1

BILAG V

25-sømile-forvaltningszonen omkring de maltesiske øer

a) Områder i nærheden af de maltesiske øer, hvor det er tilladt at fiske med trawl: geografiske koordinater

Zone A	Zone H
A1 — 36,0172ºN, 14,1442ºØ	H1 — 35,6739ºN, 14,6742ºØ
A2 — 36,0289ºN, 14,1792ºØ	H2 — 35,4656ºN, 14,8459ºØ
A3 — 35,9822ºN, 14,2742ºØ	H3 — 35,4272ºN, 14,7609ºØ
A4 — 35,8489ºN, 14,3242ºØ	H4 — 35,5106ºN, 14,6325ºØ
A5 — 35,8106ºN, 14,2542ºØ	H5 — 35,6406ºN, 14,6025ºØ
A6 — 35,9706ºN, 14,2459ºØ	
Zone B	**Zone I**
B1 — 35,7906ºN, 14,4409ºØ	I1 — 36,1489ºN, 14,3909ºØ
B2 — 35,8039ºN, 14,4909ºØ	I2 — 36,2523ºN, 14,5092ºØ
B3 — 35,7939ºN, 14,4959ºØ	I3 — 36,2373ºN, 14,5259ºØ
B4 — 35,7522ºN, 14,4242ºØ	I4 — 36,1372ºN, 14,4225ºØ
B5 — 35,7606ºN, 14,4159ºØ	
B6 — 35,7706ºN, 14,4325ºØ	
Zone C	**Zone J**
C1 — 35,8406ºN, 14,6192ºØ	J1 — 36,2189ºN, 13,9108ºØ
C2 — 35,8556ºN, 14,6692ºØ	J2 — 36,2689ºN, 14,0708ºØ
C3 — 35,8322ºN, 14,6542ºØ	J3 — 36,2472ºN, 14,0708ºØ
C4 — 35,8022ºN, 14,5775ºØ	J4 — 36,1972ºN, 13,9225ºØ
Zone D	**Zone K**
D1 — 36,0422ºN, 14,3459ºØ	K1 — 35,9739ºN, 14,0242ºØ
D2 — 36,0289ºN, 14,4625ºØ	K2 — 36,0022ºN, 14,0408ºØ
D3 — 35,9989ºN, 14,4559ºØ	K3 — 36,0656ºN, 13,9692ºØ
D4 — 36,0289ºN, 14,3409ºØ	K4 — 36,1356ºN, 13,8575ºØ
	K5 — 36,0456ºN, 13,9242ºØ
Zone E	**Zone L**
E1 — 35,9789ºN, 14,7159ºØ	L1 — 35,9856ºN, 14,1075ºØ
E2 — 36,0072ºN, 14,8159ºØ	L2 — 35,9956ºN, 14,1158ºØ
E3 — 35,9389ºN, 14,7575ºØ	L3 — 35,9572ºN, 14,0325ºØ
E4 — 35,8939ºN, 14,6075ºØ	L4 — 35,9622ºN, 13,9408ºØ
E5 — 35,9056ºN, 14,5992ºØ	

▼C1

Zone F	Zone M
F1 — 36,1423ºN, 14,6725ºØ	M1 — 36,4856ºN, 14,3292ºØ
F2 — 36,1439ºN, 14,7892ºØ	M2 — 36,4639ºN, 14,4342ºØ
F3 — 36,0139ºN, 14,7892ºØ	M3 — 36,3606ºN, 14,4875ºØ
F4 — 36,0039ºN, 14,6142ºØ	M4 — 36,3423ºN, 14,4242ºØ
	M5 — 36,4156ºN, 14,4208ºØ
Zone G	Zone N
G1 — 36,0706ºN, 14,9375ºØ	N1 — 36,1155ºN, 14,1217ºØ
G2 — 35,9372ºN, 15,0000ºØ	N2 — 36,1079ºN, 14,0779ºØ
G3 — 35,7956ºN, 14,9825ºØ	N3 — 36,0717ºN, 14,0264ºØ
G4 — 35,7156ºN, 14,8792ºØ	N4 — 36,0458ºN, 14,0376ºØ
G5 — 35,8489ºN, 14,6825ºØ	N5 — 36,0516ºN, 14,0896ºØ
	N6 — 36,0989ºN, 14,1355ºØ

b) Geografiske koordinater for nogle waypoints (positioner) langs 200-meter-dybdekurven inden for 25-sømile-forvaltningszonen

ID	Breddegrad	Længdegrad
1	36,3673ºN	14,5540ºØ
2	36,3159ºN	14,5567ºØ
3	36,2735ºN	14,5379ºØ
4	36,2357ºN	14,4785ºØ
5	36,1699ºN	14,4316ºØ
6	36,1307ºN	14,3534ºØ
7	36,1117ºN	14,2127ºØ
8	36,1003ºN	14,1658ºØ
9	36,0859ºN	14,152ºØ
10	36,0547ºN	14,143ºØ
11	35,9921ºN	14,1584ºØ
12	35,9744ºN	14,1815ºØ
13	35,9608ºN	14,2235ºØ
14	35,9296ºN	14,2164ºØ
15	35,8983ºN	14,2328ºØ

▼C1

ID	Breddegrad	Længdegrad
16	35,867ºN	14,4929ºØ
17	35,8358ºN	14,2845ºØ
18	35,8191ºN	14,2753ºØ
19	35,7863ºN	14,3534ºØ
20	35,7542ºN	14,4316ºØ
21	35,7355ºN	14,4473ºØ
22	35,7225ºN	14,5098ºØ
23	35,6951ºN	14,5365ºØ
24	35,6325ºN	14,536ºØ
25	35,57ºN	14,5221ºØ
26	35,5348ºN	14,588ºØ
27	35,5037ºN	14,6192ºØ
28	35,5128ºN	14,6349ºØ
29	35,57ºN	14,6717ºØ
30	35,5975ºN	14,647ºØ
31	35,5903ºN	14,6036ºØ
32	35,6034ºN	14,574ºØ
33	35,6532ºN	14,5535ºØ
34	35,6726ºN	14,5723ºØ
35	35,6668ºN	14,5937ºØ
36	35,6618ºN	14,6424ºØ
37	35,653ºN	14,6661ºØ
38	35,57ºN	14,6853ºØ
39	35,5294ºN	14,713ºØ
40	35,5071ºN	14,7443ºØ
41	35,4878ºN	14,7834ºØ
42	35,4929ºN	14,8247ºØ
43	35,4762ºN	14,8246ºØ
44	36,2077ºN	13,947ºØ
45	36,1954ºN	13,96ºØ
46	36,1773ºN	13,947ºØ
47	36,1848ºN	13,9313ºØ
48	36,1954ºN	13,925ºØ

▼C1

ID	Breddegrad	Længdegrad
49	35,4592ºN	14,1815ºØ
50	35,4762ºN	14,1895ºØ
51	35,4755ºN	14,2127ºØ
52	35,4605ºN	14,2199ºØ
53	35,4453ºN	14,1971ºØ

▼C1

BILAG VI

Sammenligningstabel

Forordning (EF) nr. 1626/94	Denne forordning
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1, stk. 1
Artikel 1, stk. 2, første afsnit	Artikel 7, 17 og 19
Artikel 1, stk. 2, andet afsnit	Artikel 3
Artikel 2, stk. 1 og 2	Artikel 8
Artikel 2, stk. 3	Artikel 13, stk. 5, og artikel 17 og 19
Artikel 3, stk. 1, første afsnit	Artikel 13, stk. 1, første afsnit, og stk. 5
Artikel 3, stk. 1, andet afsnit	Artikel 13, stk. 5, artikel 14, stk. 2 og 3, og artikel 19
Artikel 3, stk. 1a	Artikel 4, artikel 13, stk. 9 og 10, og artikel 19
Artikel 3, stk. 2	Artikel 13, stk. 1, andet afsnit, og artikel 8 og 19
Artikel 3, stk. 3	Artikel 4, artikel 13, stk. 10, og artikel 19
Artikel 3, stk. 4	Artikel 13, stk. 3 og 7, og artikel 19
Artikel 4	Artikel 7
Artikel 5	Artikel 12 og bilag II
Artikel 6, stk. 1, første afsnit, og stk. 2	Artikel 9, stk. 1 og 2
Artikel 6, stk. 1, andet afsnit	Artikel 9, stk. 7, og artikel 14, stk. 1 og 3
Artikel 6, stk. 3	Bilag II, definitioner
Artikel 7	Artikel 22
Artikel 8, stk. 1 og 3	Artikel 15, bilag III og IV
Artikel 8a	Artikel 26
Artikel 8b	Artikel 27
Artikel 9	Artikel 1, stk. 2
Artikel 10a	Artikel 29
Artikel 11	Artikel 32
Bilag I	Artikel 3 og 4
Bilag II	Artikel 11, bilag I og II
Bilag III	Artikel 9, stk. 3, 4 og 5
Bilag IV	Bilag III
Bilag V, litra b)	Bilag V